

документи, зафіксувати отриману інформацію, інформувати про факт відмови керівництво перевіряючого. Відмова від реєстрації є причиною відмови у вчиненні перевірки.

Отже, потрібно щоб процедура здійснення перевірок повинна бути доступною і зрозумілою для підприємця. Серед негативних рис, що їх виокремлюють суб'єкти господарювання, – складність, запутаність і непрозорість процедур перевірки. Якими ж хочуть бачити підприємці свої відносини з контролюючими органами?

По-перше, вони хочуть, аби перевірки не заважали їм вести основну справу, ради якої вони були створені. Таким чином, має бути чітко визначено періодичність перевірок та їх тривалість.

По-друге, суб'єкти господарювання хочуть бути захищеними від незаконних дій окремих службових осіб контролюючих органів, які наразі можуть прийти з перевіркою, не маючи на те права, – за власним бажанням або на замовлення зацікавлених осіб.

По-третє, навіть і при виявленні правопорушень суб'єкти господарювання хотіли би, щоб їхні права не порушувалися, тобто щоб фіксація правопорушення була прозорою та обґрунтованою й суб'єкт господарювання мав право висловити і свою думку з цього приводу, а в разі виникнення спору з представником контролюючого органу мав змогу скористатися послугами незалежного експерта.

Науковий керівник: ас. кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» Мех Юлія Володимирівна

Шевчук Олександр Михайлович

асистент кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»

НЕЗАКОННИЙ ОБІГ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ ЯК ЗАГРОЗА ПРИВАТНОЇ БЕЗПЕКИ ЛЮДИНИ

В сучасних умовах розвитку українського суспільства дедалі більшого значення набувають діяльність недержавних структур безпеки на які покладаються завдання, як попередження виникнення джерел соціальної загрози та назрівання загроз, а також кризових ситуацій, конфліктів і протиріч на ранніх стадіях їхнього прояву, захист прав і свобод громадян та інтересів суспільства з метою забезпечення суспільної безпеки та приватної безпеки людини.

Сучасна правова думка визнає права людини найважливішою цінністю суспільства та держави. Право людини на безпеку – це комплексне, узагальнююче, інтегральне право, право на такий правопорядок, за умов якого забезпечуються (гарантуються, охороняються і захищаються) права і свободи людини. Термін «безпека» почали вживати ще в XII ст. для позначення спокійного стану духу людини, яка вважала себе захищеною від будь-якої небезпеки. Отже, суть поняття «безпека» полягає в можливості або здатності протистояти різноманітним небезпекам, загрозам, викликам, впливам, ризикам.

Категорія “безпека людини” визначається в двох розуміннях: в узагальненому і вузькому. В узагальненому вигляді безпека людини розуміється як такий ступінь захищеності особи, що забезпечує її сталий розвиток та базується на діяльності суспільства, держави й інших суб’єктів для виявлення, попередження, припинення та ліквідації наслідків загроз інтересам людини. У вузькому розумінні безпека людини розуміється як стабільний стан надійної захищеності життєво важливих (життя і здоров’я людини), законних і приватних інтересів людини, прав і свобод, її ідеалів, цінностей, від протиправних зазіхань, загроз шкідливих впливів будь-якого роду (фізичного, духовного, майнового, інформаційного, соціального, економічного, політичного, екологічного, військового тощо) за умов збереження і розвитку людського потенціалу та підтримання ефективного стимулювання діяльності особи. Формами забезпечення права людини на безпеку є забезпечення реалізації права людини на безпеку, забезпечення охорони права людини на безпеку, забезпечення захисту права людини на безпеку.

Забезпечення приватної безпеки людини є тим завданням, яке набуває нових вимірів через появу нових форм тероризму, акцій озброєних груп (наприклад, правих радикалів) та нових організаційних форм правопорушень та злочинності (наприклад, у сфері обігу наркотиків) і може бути виконане тільки за допомогою заходів щодо відвернення загроз. Загрози – це потенційно небезпечний вплив, джерел, сукупності факторів (як природних, так і соціальних), що діють на особу, суспільство, які здатні завдати шкоди інтересам або унеможливити їх реалізацію.

Однією із особливо небезпечних загроз приватній безпеці людини, є зростання незаконного обігу наркотичних засобів прояви якої набули глобального характеру в Україні.

До наркотичних засобів відносяться специфічні речовини природного та синтетичного походження, природні матеріали, сировина, рослини та їх частини, що містять такі речовини, медичні препарати, що діють на нервову систему і викликає стимулюючий, депресивний, галюциногенний стан, споживання яких має властивість викликати психічну й фізичну залежність, хворобливий потяг і привикання, у зв'язку з чим вони використовуються лише у передбачених законом цілях, вилучені з вільного обігу, а їх зберігання, облік та видача регламентовані спеціальними актами. В основі визначення поняття "наркотичний засіб" лежить єдність трьох критеріїв – медичного, соціального і юридичного. При цьому вважається, що наркотик може бути визнано таким тільки за умови єдності (одночасної наявності) всіх трьох перерахованих критеріїв

Поширення наркотиків у країні досягла такого рівня, що думку дослідників ставить на грань катастрофи. Відмічається тенденція зростання наркоманії, збільшується кількість незаконного обігу наркотичних засобів, зменшується вік з якого починають уживати наркотики та постійне зростання зареєстрованої кількості хворих на наркотичну залежність. Кількість споживачів наркотиків збільшується з кожним роком, причому в основному за рахунок ураження наркотиками – молоді. Із загальної кількості понад 90% молоді люди віком до тридцяти років. Наркозалежність спостерігається уже в дітей

шкільного віку, що ставить під серйозною загрозою фізичне і інтелектуальне здоров'я майбутніх поколінь. Рівень захворюваності наркоманією серед підлітків 1, 5 рази вище, ніж серед дорослих.

Наркоманія – це тотальне (що уражає всі аспекти внутрішнього світу, відносин з іншими людьми і способів існування) ушкодження особистості, до того ж у переважній більшості випадків супроводжується ускладненням з боку фізичного здоров'я. Людина, що приймає наркотики поступово:

(а) втрачає самоповагу; (б) знищує свої кращі моральні якості; (в) стає психічно не зовсім нормальним; (г) втрачає друзів, потім родину; (д) не може придбати професію або забуває ту, якою раніше володіла та залишаються без роботи, (е) втягуються в злочинне середовище, (є) руйнує своє тіло, і (й) більшості випадків залишаються із довічним діагнозом.

Отже, незаконний обіг наркотичних засобів та його прояв наркоманія перешкоджає прогресу суспільства, охоплює всі верстви населення, руйнує фізичне і моральне здоров'я молоді, загрожує стабільності генофонду України, гальмує розвиток особистості, прагнення до вдосконалення, розвитку та благополуччя, має руйнівний характер на особистість і тому є однією із загроз приватній безпеці людини.

Науковий керівник: д. ю. н. проф., член-кореспондент НАПрН України Настюк Василь Якович

Щербак Марина Юріївна

студентка Національного університету

«Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»

ГОЛОВНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Проблема всебічного забезпечення осіб, які виконують обов'язки військової служби, виникла разом із появою цієї соціальної